

1. А це ті, що поприходили до Давида в Ціклаг, коли він ще ховався перед Саулом, сином Кішевим, і вони були серед лицарів, що допомагали в війні,
2. що були озброєні луком, що кидали правицею та лівицею каміння та стріли з лука, з Саулових братів, від Веніямина:
3. голова Ахіезер та Йоаш, сини гів'янина Шемаї, і Єзіїл та Пелет, Азмаветові сини, і Бераха, і аннетотянин Єгу,
4. і гів'онянин Їшмая, лицар серед тридцятьох та старший над тридцятьма, і Їрмея, і Яхазіїл, і Йоханан, і гедерянин Йозавад,
5. Ел'узай, і Єрімот, і Беал'я, і Шемарія, і гаріф'янин Шефатія,
6. Елкана, і Їшшійя, і Азарейл, і Йоезер, і Яхов'ам, хорх'яни,
7. і Йоїла та Зевадія, сини Єрохамові, з Гедору.
8. А з гадян відділилися до Давида до твердині в пустиню лицарі вояки, мужі відважні, на війні, озброєні великим щитом та списом. А їхні обличчя то обличчя лев'ячі, а щодо швидкості вони були, як сарни на горах.
9. Голова Езер, другий Овадія, третій Еліав,
10. четвертий Мішманна, п'ятий Їрмея,

11. шостий Аттай, сьомий Еліїл,

12. восьмий Йоханан, дев'ятий Елзавад,

13. десятий Єремія, одинадцятий Махбанай.

14. Оці були з Гадових синів, голови військових відділів, малий один на сотню, а великий на тисячу.

15. Це ті, що перейшли Йордан першого місяця, коли він був переповнений понад усі береги свої, і порозганяли всіх мешканців долин на схід та на захід.

16. І прийшли з синів Веніяминових та Юдиних аж до твердині до Давида.

17. А Давид вийшов перед них, і, відповідаючи, сказав їм: Якщо ви прийшли до мене з миром, щоб допомагати мені, буде моє серце з вами за одне, а якщо зрадите мене супроти ворогів моїх, коли нема обмани в руках моїх, то побачить це Бог наших батьків, і покарає!

18. І зійшов Дух на Амасая, голову тридцяти, і він проказав: Мир, Давиде, тобі, і з тобою, о сину Єссеїв! Мир тобі, і мир тому, хто тобі помагає, бо тобі помагає твій Бог! І прийняв їх Давид, і поставив на чолі війська.

19. І з Манасії перебігли до Давида, коли він ішов із филистимлянами проти Саула на війну, а він не поміг їм, бо филистимські князі, порадившись, відіслали його, говорячи: За ціну наших голів він хоче перейти до свого пана Саула!

20. Коли він ішов до Ціклагу, збігли до нього з Манасії: Аднах, і Йозавад, і Єдіаїл, і

Михаїл, і Йозавад, і Елігу, і Ціллетай, голови Манасіїних тисячок.

21. І вони допомагали Давидові проти юрби, бо вони всі хоробрі вояки, і поставали провідниками військових відділів.

22. Бо день-у-день приходили вони до Давида помагати йому, аж став табір великий, як табір Божий.

23. А оце число головних озброєних військових відділів, вони прийшли до Давида в Хеврон, щоб передати Саулове царство йому, за Господнім словом:

24. Юдиних синів, що носили великого щита та списа, шість тисяч і вісім сотень озброєного війська.

25. З Симеонових синів хоробрих вояків військового відділу сім тисяч і сто.

26. З Левієвих синів чотири тисячі й шість сотень.

27. І Єгояда, проводир синів Ааронових, а з ним три тисячі й сім сотень.

28. І юнак Садок, хоробрий вояк, та дім його батька, зверхників двадцять і два.

29. А з Веніяминових синів, Саулових братів, три тисячі, а більша частина їх аж дотепер трималися Саулового дому.

30. А з Єфремових синів двадцять тисяч і вісім сотень хоробрих вояків, мужів славних

дому їхніх батьків.

31. А з половини Манасіїного племені вісімнадцять тисяч, що були докладно зазначені за іменем, щоб прийти настановити Давида царем.

32. А з Іссахарових синів, що мали розуміння часу, щоб знати, що буде робити Ізраїль, їх голів було двісті, а всі їхні брати робили за їхнім наказом.

33. Із Завулону тих, що виходять на війну, що ставляться в бойовому порядку зо всякими військовими речами, п'ятдесят тисяч, щоб допомагати з цілим серцем.

34. А з Нефталиму тисяча зверхників, а при них зо щитом та списом тридцять і сім тисяч.

35. А з Данян тих, що ставляться в бойовому порядку двадцять і вісім тисяч і шість сотень.

36. А з Асира тих, що виходять на війну, щоб ставитися в бойовім порядку, сорок тисяч.

37. А з того боку Йордану з Рувимівців, і Гадівців, і з половини Манасії, зо всякими військовими знаряддями для бою сто й двадцять тисяч.

38. Усі ці люди військові, що ставилися в бойовому порядку, цілим серцем поприходили до Хеврону, щоб настановити Давида царем над усім Ізраїлем. Та й решта Ізраїля були односерді, щоб настановити Давида царем.

39. І були вони там із Давидом три дні, їли та пили, бо їхні брати наготовили їм.

40. А також ті, що були близькі до них, аж до Іссахара, і Завулону, і Нефталіма, спроваджували хліб ослами, і верблюдами, і мулами, і худобою великою, їжу мучну, спресовані фігі, і родзинки, і вино, і оливу, і худобу велику, і худобу дрібну, дуже багато, бо радість була в Ізраїлі.